

πρωτοφανής, και ανεξήγητος εισέτι αστήρ οδηγεί τους σκεπτός της Ανατολής προς προσκύνησιν του νηπίου τούτου και σάς· ὑπὲρ τὸ μέρος οὐ ἦν τὸ παιδίον εξαφανίζεται εἰτα διὰ παντός. Ἄγγελοι ὕμνοῦν τὸ ταχὺν παιδίον ὡς τὸν Σατήρα τοῦ κόσμου καθὼς ὁμολογοῦν κηρύττει· καὶ κηρύττει ποιμένες. Οἱ Μάγοι ἐρωτοῦν ποῦ εἶναι· ὁ γεννηθεὶς ἦδη βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ Ἡρώδης ἐνόησας προσωπῶς ποῖον ἐνόησεν, ἐρωτᾷ τοὺς Φαρισαίους ποῦ κατὰ τῆς Γραφᾶς θὰ ἐγεννᾶτο ὁ Χριστός, ἵνα δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τοὺς Μάγους. Οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ θορυβοῦνται, συγκαλοῦν συνέδριον, καὶ συσκέπτονται περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι ἐφ' ὅσον τὰ σημεῖα τῶν Γραμμῶν καὶ κειρῶν ἐδήλου· ὅτι ἦδη ἐν Βηθλεὲμ ἐγεννήθη ὁ ἀνεκμενόμενος Μεσσίας. Ἡ Ρωμαϊκὴ Σύγκλητος καθίσταται ἐνήμερος τοῦ συγκλησιαστικοῦ τούτου γεγονότος. Παρκαίβω ν' ἀναγέρω τὰ κατὰ τὴν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, τῆς προφητείας τοῦ Συμεῶν καὶ Ἄννης καὶ Ζαχαρίας, τὰ σκιρτήματα τοῦ Προδρόμου κ.λ.π. Πάντα ταῦτα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα ἢ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ἀποδεικνύον τὸ ὅτι πράγματι τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι ὁ ἀνεκμενόμενος Θεάνθρωπος Χριστός. Εἶναι λέγομεν ταῦτα ἀνεκμυστήτητα ἱστορικὰ γεγονότα καθ' ὅτι τὴν εὐκρίνειαν καὶ ἀξιοπιστίαν τῶν Εὐαγγελιστῶν οὔτε ὁ Πενάν καὶ Στράους ἀμφισβητοῦν.

Ἄλλως διατεθὲν ἐβρέθησαν σύγχρονοι καὶ δι' αἰσπνοδοὶ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ Φαρισαῖοι νὰ διαψεύδουσιν ταῦτα· Πῶς εἶναι δυνατόν φυσικῶς νὰ ἐξηγηθῇ ὁ ἀστήρ τῶν Μάγων; Πῶς δὲ τὸ διέψευσεν οἱ Μάγοι ἢ ὁ Ἡρώδης ἢ οἱ Φαρισαῖοι; Πῶς ἐτόλμησαν οἱ Μάγοι ν' ἀθετήσουν τὴν εἰς τὸν τόπον αἰμοδόρον Ἡρώδη δουλεύσαν ὑπόσχεσιν νὰ ἐπιστρέψουν οἴκοι δι' ἰεραρχαλῆμιν ἐν τῷ ὄντι ἄγγελος Κυρίου δὲν ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸ μυστήριον; Πῶς μόνον ὁ Χριστὸς ἐγκαίρως διέψευθε τὸν κίνδυνον τῆς σφαγῆς· φυγῶν εἰς Αἴγυπτον; Ὁ Ἰωσήφ ὁ μνήστωρ πῶς δὲν διαψεύδει τὰ κατὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν; Οἱ ποιμένες μεθ' ὧν ἀνεκμυστήτως θὰ ἦσαν καὶ νῦν πῶς δὲν διαψεύδουσιν τὰ γραμμένα ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν; Οἱ λόγοι τοῦ Συμεῶν καὶ τῆς Ἄννης κ.λ.π. πῶς δὲν διαψεύδονται; Οἱ Φαρισαῖοι δὲν θὰ ἐκίνουν πάντα λίθον ἵνα διαψεύδουσιν ταῦτα ἀπὸ ἄλλως εἶχον τότε στοιχεῖα δηλοῦντα, χρόνον, τόπον, πρόσωπα κ.λ.π. ἀκριβῶς; Ὡστε ἱστορικῶς εἶναι ἀνεκμυστήρητον τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦν ὁ ἀνεκμενόμενος Θεάνθρωπος. Ἡδη ἄς ἐξετάσωμεν καὶ λογικῶς καὶ πειραματικῶς τὸ τοιοῦτον. Εἶναι δυνατόν λογικῶς ἢ γέννησις ἐνδὲς πτωχοῦ νηπίου νὰ συγκαλονίσῃ τὸ Σύμπαν; Ἀπαντᾷται παρομοίᾳ περίπτωσις καθ' ἣν νὰ ἐλήφθησαν τότε μέτρα ἀφ' ἐνδὲς πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἀφ' ἐτέρου πρὸς λατρείαν δι' ἕν νηπίον; Τὸ μέρος, οἱ γονεῖς καὶ αἱ συνθήκαι ὑφ' αἷς διηγούνται οἱ Εὐαγγελισταὶ ὅτι ἐγεννήθη ἐπιτρέποντι νὰ χωρήσῃ ἢ ὑπόνοια τῆς πλαστότητος; Ἦτο δυνατόν ἀνθρωπίνῃ φαντασίᾳ νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἐγεννᾶτο ὡς ἄνθρωπος ἐνδὲς φάτης; ὅτι θὰ κατεδιώκετο ἵνα φωνεθῇ ὅτι θὰ ἐφύεγε ροδούμενος τὴν μάχαιραν τοῦ Ἡρώδου κ.λ.π.; Ἐκτὸς τούτου ὁ Χριστὸς ἔχει ἱστορίαν 4 χιλ. ἐτῶν καὶ πρὶν εἶ γεννηθῇ. Ποῖος ἄλλος ἄνθρωπος ἐξησεν, ἐπιστεῦθη, ἠγαπήθη, ἐλατρεύθη ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου καὶ πρὶν εἶ γεννηθῇ; Δὲν εἶναι γενικὸς κανὼν τῆς ζωῆς καθὲ ἀνθρώπου νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ

τὸ μηδὲν καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν καὶ νὰ βαδίξῃ πρὸς τὸ ἀγνωστον; Πῶς μόνον ἐν τῷ Χριστῷ δὲν συμβαίνει τὸ τοιοῦτον; Ἡπατήθη ὁ κόσμος; Πῶς δὲν ἠπατήθη καὶ πάλιν; Τίς ὁ ἀπατεὼν ἀπὸ ὅλων ὁ κόσμος τὸν ἀνέμενε; Λέγουσιν διατεθὲν ἐπιστεῦθη γενικῶς νηπιόθεν; Ἀπαντῶμεν· Λόγῳ τῆς διαφθορᾶς, ἐγωῦσμου, πνευματικοῦ σκοτους, διαδόσεως ὅτι ἐρονεύθη, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἤρξατο νηπιόθεν θυματουργῶν ἢ διδάσκων ἀλλὰ παρυσιαίετο ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος κ.λ.π. Ἀλλὰ μήπως καὶ σήμερον πολλοὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄρθον ἀλλὰ ἐκ διαφόρων λόγων ἀροῦνται νὰ τὸ ἀποδεχθῶν; Ἀδύνατον ὅθεν νὰ ἐξηγηθῶν πάντα τ' ἀνωτέρω ἄλλως καὶ ἵνα ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν τρομερὸν λαδύρινθον εἰς ὅν ἢ ἀπιστία μᾶς περιπλέκει ἀνάγκη ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς διλήμμη: Ἡ ὁ Χριστὸς εἶνε τῷ ὄντι Θεάνθρωπος ἢ ἡ ἱστορία, ἡ πείρα καὶ ἡ λογικὴ δὲν μᾶς ὀδηγοῦν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ δεῦτερον δὲν συμβαίνει φυσικῶς καὶ κατ' ἀνάγκην συμβαίνει τὸ πρῶτον.

ΝΕΟΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐνέσκηψε καὶ ἐπικρατεῖ ἀληθὴς πείρα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ Νοβίετικὴ Κυβέρνησις μεταξὺ τῶν ἄλλων αἵτινα διέπραξε διὰ νὰ νεκρώσῃ τὸ θρησκευτικὸν συνκλισημα τοῦ λαοῦ ἀπηγόρευσε τελευταίως καὶ τὴν δημοσίαν πόλησιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς χαρακτηρήσασα αὐτὴν ὡς εἶδος πολυτελείας! Δὲν ἠρκέσθη ὅμως εἰς αὐτὸ κατήργησε τοὺς ἱεροὺς νεοὺς καὶ παντοιοτρόπως ἐξευτέλιτε τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου. Ἐπειδὴ ὅμως βλέπει πῶς εἰς τὰς καρδίαις τῶν πιστῶν ὁ νεὸς τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἄθικτος, προσπαθεῖ διὰ δημοσίων διαλέξεων ἀντιθρησκευτικῶν νὰ ἐντερίξῃ τὴν ἀθεΐαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ρωστικοῦ λαοῦ. Εἰς μίαν ἐκ τῶν συνκλισημάτων αὐτῶν, ἀπὸ ὁ ρήτωρ τῆς ἀθεΐας ἐπὶ ὀλόκληρον ὥραν προσεπάθησε νὰ καταρρίψῃ τὸ θεῖον καὶ ἄρητον κἄλλος τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ διὰ ἄρτυράτων φράσεων, εἶπεν ἐν εἰδῇ προσκλήσεως, «Ἐὰν κανεὶς μεταξὺ τῶν ἀκρατῶν μου ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ τὸν λόγον, δύναται νὰ ὁμιλήσῃ. Ὅθ' ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ ἀκούσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ κανένα ἀντιπρόσωπον τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας». Εὐθὺς τότε ἐπροχώρησε πρὸς τὸ δῆμν εἰς ἱερὸς ὀρθόδοξος.

«Σὰς εἰδοποιῶ ὅμως» εἶπεν εἰς νὰ προσθέσῃ ὁ Μπολσεβτικὸς ρήτωρ ὅτι δὲν ἔχετε παρὰ δέκα λεπτά τῆς ὥρας μόνον, διὰ νὰ ἐκθέσῃτε ὅσα θέλετε νὰ εἰπητε».

«Μείντε ἡσυχος—εἶπεν ὁ ὀρθόδοξος ἱερεὺς—δύο λέξεις μόνον, ἔχω νὰ εἰπῶ». Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸ ἀκρατῆριον εἶπεν. «Ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς ἀνέστη!» Οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ ἱερέως ἠλέκτρισεν καὶ ἀφύπνισεν τὸ κοιμώμενον ζῶηρὸν θρησκευτικὸν συναίσθημα τῶν πιστῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἀκρατῆριον τότε ὀλόκληρον μετὰ μίαν φωνὴν ἐρονοφώνησεν ἐνώπιον τοῦ Μπολσεβίκου διώκτου «Ἀληθῶς ἀνέστη».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀντιπρόσωπος ἡμῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας εἶναι ὁ κ. Κων. Καραλῆς· ὅστις ἐνεργεῖ ἐγγραφὰς καὶ εἰσπράξεις διὰ λογαριασμὸν τοῦ Περιοδικοῦ μας. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).